

College van beroep voor de examens

U/2020/02511/MIC
CBE 2020-001

Verzonden: 30 maart 2020

Zaak 2020-001

Datum uitspraak: 11 maart 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Bestuursrecht II. (RB2102), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 10 december 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (4) voor het tentamen van de cursus Bestuursrecht II. (RB2102) afgelegd op 18 november 2019, niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 7 januari 2020.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 11 maart 2020 te Heerlen. Namens verweerders is verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens. Mevrouw mr. dr. C.L.G.F.H. Albers, examiner van de onderhavige cursus werd telefonisch gehoord. Appellante heeft het College laten weten niet te zullen verschijnen onder verwijzing naar de berichtgeving van het RIVM en de Rijksoverheid inzake COVID-19.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Bestuursrecht II. (RB2102). Het beroep richt zich in het bijzonder tegen tentamenvragen 5, 6, 11, 12, 13 en 14.
Met betrekking tot vraag 5 voert appellante aan dat zij de casus heeft gelezen zoals deze letterlijk is geschreven. Appellante is van mening dat de wijze waarop de vraag is geformuleerd afwijkt van hetgeen de examiner heeft bedoeld. Doordat appellante de vraag anders heeft geïnterpreteerd, is zij niet gekomen tot de juiste beantwoording van de vraag. Appellante krijgt hiervoor geen punten (van de vijf punten) toegekend.
Met betrekking tot vraag 6 voert appellante aan dat zij de casus heeft gelezen zoals deze letterlijk is geschreven. Appellante is van mening dat de wijze waarop de vraag is geformuleerd afwijkt van hetgeen de examiner heeft bedoeld. Doordat appellante de vraag anders heeft geïnterpreteerd, heeft zij niet kunnen komen tot de juiste beantwoording. Appellante krijgt hiervoor geen punten (van de vijf punten) toegekend.

Met betrekking tot vraag 11 leidt het College uit haar beroepschrift af dat appellante het niet eens is met het aantal toegekende punten (drie van de acht), nu zij van mening is dat haar antwoord overeenkomt met het antwoordmodel.

Met betrekking tot vraag 12 leidt het College uit haar beroepschrift af dat appellante het niet eens is met het aantal toegekende punten (twee van de acht), nu zij van mening is dat haar antwoord overeenkomt met het antwoordmodel, dan wel dat het een onjuiste vraagstelling betreft.

Met betrekking tot vraag 13 leidt het College uit haar beroepschrift af dat appellante het niet eens is met het aantal toegekende punten (drie van de acht), nu zij van mening is dat vraag 13 een onduidelijke vraagstelling betreft.

Met betrekking tot vraag 14 leidt het College uit haar beroepschrift af dat appellante het niet eens is met het aantal toegekende punten, nu zij van mening is dat vraag 14 een onduidelijke vraagstelling betreft. Appellante heeft geen punten (van de acht) toegekend gekregen.

3. Appellante voert tevens aan dat zij conform de mededeling binnen de digitale leeromgeving yOUlearn rechtstreeks contact heeft gezocht met de corrector omdat zij het niet eens is met de beoordeling van het tentamen. Indien de corrector van oordeel is dat aanpassing van de beoordeling nodig is, kan dit via deze route veelal op een vlotte en informele wijze worden opgelost. Appellante heeft op 17 december 2019 een bericht gestuurd; zij ontving hierover pas op 7 januari 2020 een reactie. Appellante voert aan dat dit geen tijdige reactie betreft.
4. Appellante verzoekt toekenning van 31 (extra) punten, nu zij van mening is dat ze de voormelde vragen juist beantwoord heeft. Dit zou leiden tot een totaal van 70 punten, met daarbij het cijfer 7 (zeven).
5. De examiner voert onder verwijzing naar haar (inhoudelijk) verweerschrift aan dat appellante in haar beroepschrift de tentamenvragen zelf ter discussie stelt. Appellante heeft op basis van haar eigen interpretatie antwoord gegeven op de vragen. Haar antwoorden stemmen niet overeen met het antwoordmodel en kunnen in veel gevallen niet worden beschouwd als een antwoord op de gestelde vraag, aldus de examiner.
6. Verweerders benadrukken dat appellante geen inhoudelijke onderbouwing heeft aangevoerd op basis waarvan mogelijk tot het oordeel gekomen kan worden dat de toekenning van een hoger aantal punten gerechtvaardigd is. Appellante herhaalt in haar beroepschrift veelal het door haar gegeven antwoord.
7. De examiner betoogt in haar verweer dat de gestelde vragen juridisch correct zijn en dat zij de gangbare praktijk weergeven. De gestelde vragen zijn volgens de examiner in lijn met hetgeen wordt weergegeven in de bij de cursus behorende studiematerialen. De examiner licht de werkwijze toe die bij de ontwikkeling van een tentamen gevolgd wordt: een lid van het cursusteam stelt het tentamen samen terwijl de overige teamleden daarop feedback geven. De examiner beaamt dat dit ook bij dit tentamen is gebeurd. De examiner voegt hieraan toe dat de interpretatie van appellante noch de leden van het cursusteam, noch door de andere tentamenkandidaten gehanteerd werd. De examiner merkt voorts op het slagingspercentage van dit tentamen 81,8% is.
8. De examiner motiveert dat veelal een juridische analyse ter beantwoording van de vraag ontbreekt. De juridische analyse is een onderdeel van het model casus oplossen zoals dit wordt gehanteerd door de Open Universiteit. Appellante heeft haar antwoorden niet of onvoldoende van een juridische analyse voorzien, wat in veel gevallen tot een lagere waardering heeft geleid. Niet kan worden volstaan met het benomen van een wetsartikel, term of begrip.
9. De examiner is voorts van mening dat er in deze zaak sprake is van misbruik van procesrecht, nu in geen geval sprake is van een juridisch onderbouwd beroep.
10. De examiner is in haar verweerschrift tevens ingegaan op het beroepschrift van appellante per onderdeel.

Met betrekking tot vraag 5 stelt de examiner in haar verweer dat het antwoord van appellante in het geheel niet overeenstemt met het antwoordmodel. De examiner merkt op dat appellante voorbij gaat aan het gegeven dat volgens de casus Maarten conform de in de APV gegeven procedure een vergunning aanvraagt. Een aanvraag dient door het bestuursorgaan in behandeling genomen te worden, hierop volgt een inhoudelijk besluit (beschikking). Appellante heeft volgens de examiner terecht geen punten gekregen voor de beantwoording van deze vraag.

Met betrekking tot vraag 6 betoogt de examiner in haar verweer dat het antwoord van appellante in het geheel niet overeenstemt met het antwoordmodel. De examiner merkt op dat appellante de casus op geheel eigen wijze interpreteert en dat appellante eigen antwoord geeft op de vraag aan de hand van de informatie van de cursus. De examiner licht toe dat appellante anders dan andere studenten geen antwoord geeft op deze relatief eenvoudige vraag. Appellante heeft volgens de examiner terecht geen punten gekregen voor de beantwoording van deze vraag.

Met betrekking tot vraag 11 voert de examiner in haar verweer aan dat het antwoord van appellante niet overeenstemt met het modelantwoord. Appellante gaat uit van de aanvechting van het vergunningenbeleid, terwijl de vraag toeziet op de weigering van de (hernieuwde) verlening van de standplaatsvergunning. Appellante heeft nagelaten om art. 8:3 lid 1 onder a Awb te noemen. De examiner is dan ook van mening dat appellante (te) ruim bedeed is met de toekenning van drie punten (van de acht).

Met betrekking tot vraag 12 stelt de examiner in haar verweer dat het antwoord van appellante niet overeenstemt met het modelantwoord. Appellante noemt niet de voorwaarden die gelden om af te zien van handhaving, noch worden deze uitgewerkt en toegepast op de casus.

Met betrekking tot vraag 13 reageert de examiner dat appellante in discussie treedt over de vraagstelling. De examiner betoogt dat appellante het woord 'toepassing' onjuist uitwerkt. Het antwoord van appellante stemt niet voldoende overeen met het antwoordmodel. Daarnaast merkt de examiner op dat het antwoord van appellante innerlijke tegenstrijdigheden bevat dan wel op zijn minst voor meerdere uitleg vatbaar is.

Met betrekking tot vraag 14 stelt de examiner in haar verweer dat het antwoord van appellante niet overeenstemt met het modelantwoord alsmede dat een juridische analyse ontbreekt.

11. Ten slotte voeren verweerders aan dat appellante niet in beroep kan gaan tegen besluiten die algemeen geldend zijn, hierbij valt te denken aan de samenstelling van het tentamen en meer in het bijzonder de vraagstelling.
12. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het College stelt voorop dat voorkomen dient te worden dat de toetsing het karakter krijgt van een herbeoordeling, het College is immers geen 'superexaminator'. Om die reden is de toetsing van de inhoud van een beoordeling terughoudend.
13. Het College overweegt dat besluiten die een algemene strekking hebben en niet zijn genomen ten aanzien van een individuele student niet vallen onder het beroepsrecht in de zin van de WHW en de Awb. Voor het individu ontbreekt doorgaans het vereiste van een eigen, van anderen te onderscheiden, belang. Het College overweegt daarover dat appellante van mening is dat de door haar gegeven antwoorden (ook) goed gerekend dienen te worden, omdat de vragen aldus appellante op verschillende wijze te interpreteren zijn. Aldus is het beroep (mede) gericht tegen de beoordeling van de door haar gegeven antwoorden. Het College acht het beroep dan ook ontvankelijk.
14. Het College overweegt met betrekking tot de opmerking van appellante dat de corrector niet tijdig heeft gereageerd dat dit de overlegfase betreft. Deze maakt geen onderdeel uit van de beroepsprocedure. Het College laat zich hier dan ook niet over uit.
15. Het College overweegt in navolging van het verweer van de examiner dat zij niet tot het oordeel kan komen dat de formulering van de aangevochten vragen onzorgvuldig is. Het College weegt daarbij mee dat de tentamenvragen zijn bekeken door een cursusteam waarbij is bekeken of er sprake was van een onzorgvuldige dan wel een niet eenduidige vraagstelling. Het College overweegt dat de examiner niet eerder klachten heeft ontvangen met betrekking tot de vraagstelling inzake de vragen 5, 6, 11, 12, 13 en 14. Voorts overweegt het College dat dit tentamen een relatief hoog slagingspercentage heeft.
16. Voorts overweegt het College met betrekking tot de modelantwoorden dat er geen grond is voor het oordeel dat het antwoordmodel onjuist is, noch wordt dit door appellante aangevoerd.
17. Het College overweegt met betrekking tot het ontbreken van de juridische analyse dat studenten van de Open Universiteit in het onderwijs geleerd krijgen casussen op te lossen volgens een vast model. Conform dit model dienen studenten bij het oplossen van een casus de volgende stappen te doorlopen: 1) het beschrijven van de relevante rechtsfeiten 2) het toepassen van de rechtsfeiten op de casus en 3) het formuleren van een conclusie. Dit model wordt tevens gehanteerd bij de beantwoording van oefenvragen en bij het maken van oefententamens. Het voorgaande mede in aanmerking genomen, acht het College, in het kader van de terughoudende toets die hem toekomt, de toekenning van het aantal punten redelijk.
18. Het College stelt vast dat het gegeven aantal punten beargumenteerd is en ziet geen reden de beoordeling voor kennelijk onredelijk te houden. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders acht het College de beoordeling voldoende toegelicht. Het College heeft geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de eindbeoordeling van de examiner niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.

19. Met betrekking tot het verweer van de examinerator dat er sprake is van misbruik van het procesrecht, nu in geen geval sprake is van een juridisch onderbouwd beroep, overweegt het College het volgende. In het algemeen bestuursrecht en de WHW kan niet snel gekomen worden tot het oordeel dat er sprake is van misbruik van het procesrecht. Dat zal zich slechts voordoen in zeer uitzonderlijke omstandigheden waarin sprake is van kwade trouw, bijvoorbeeld als hetgeen is aangevoerd geen enkel redelijk doel dient of kennelijk wordt aangewend voor een geheel ander doel dan waarvoor de bevoegdheid is gegeven. Het College oordeelt dat hier in casu geen sprake van is.
20. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep, voor zover het beoordeeld kan worden binnen de bevoegdheid van het College en met de beoordelingsmaatstaven die zij kan hanteren, ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond

Aldus gedaan door mr. T.M. Schelfhout, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas en H.C.E. Pepels, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 11 maart 2020.

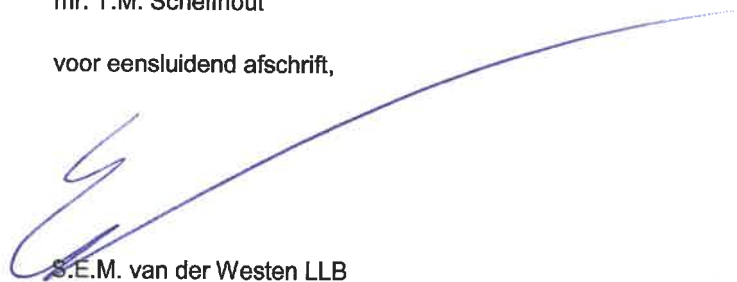
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. T.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

